

ТРАЯН ПЪРВАНОВ ГОДИШНИНА

chitanka.info

Тази вечер татко ми наблизо ходи,
диша в стаите и расне в тъмнината
и под стъпките му тихо скърца подът,
сякаш къщата сега е непозната...

Чух го да си идва, хлопна се на двора,
но не е по мярка ключът на бравата.
Как е влязъл вътре да ме заговори
и защо замислено е свел главата?

И къде ли в пътя вятърът го духа
в тази пролет с нетърпение зелено?
Устните му от росата мръзнат глухо
в дълга самота до днес несподелена.

Пак е пътешествал нейде и ме буди,
но е тъй потаен... В стаите се лута,
че за тази къща цял живот се труди
с обуцарските калъпи върху скута.

Все ми е тревожно... Звуците се сипят,
докато гъстееят клоните на здрача
и оттатък майка ми в нощта изхлипа,
с мъката дори насън да си поплаче.

Тъй се мятате сами из самотата.
Жадни устни спомена за тебе смучат,
но помни все пак, че пред вратата —
под черджето, татко, още грее ключът.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.